

- tit mai d'un pobre fuster de poble, serrar, pulir, emmetxar, fer encaixos i juntures, encara que siguin d'un gruix de campanar, doncs les pastes tot ho tapen, és tot el que pot fer. Quin miquel portarà el, parent posat en mig de tants d'altres, ni tant sols l'obiraran, com ell ja es queda sempre enrrega.
- MIQUEI No parleu del parent com cal, això ben poc favor vos pot fer i si ell surt escollit, que fareu llavors aquí?
- ELÉM El plantaré tot seguit i que faci la seva vida.
- AROD Company jo també crec que serà un moc com cap altre, el que Josep s'endurà, car jo i porto una bossa molt llarga, i si això no hi val hi posaré influències que pesen molt més que l'or, encara que aquest tot o pot. Conto amb tota certesa obtenir la mà de Maria fins si convé al Sacerdot untaré.
- MIQUEI No blasfemis, que l'or en el temple no hi entre sinó és per enriquir els basos sagrats i alages que per el culte són establertes.
- JOSEP (*Surt molt emocionat*). Anem company en bona hora. Tu Elém cuida de casa. Vós Miquei no descuideu que soc un humil fuster i que vostra feina m'espera.
- AROD Josep, té manat el Sacerdot que tots portem un bastó sec, que serà l'objecte en que el Senyor manifestarà a qui vol per espòs de Maria, car aquell a qui li florirà serà l'escollit pel Cel, manifestant amb aquest prodigi la designació de l'espòs.
- JOSEP Faré tot el que la llei ordena sens pressumpció de cap mena, puix sempre en mi trobareu un servent fidel i submís. (*Recula per a recollir el bastó llarg que portarà després en la mà*).
- AROD Em sembla que no florirà aquesta vara tan torta, la meva és de llorer que això sol vol dir victòria.
- MIQUEI A voltes el que més cal no és ni la fusta ni l'ésser dreta sinó tenir el cor senzill i amarat de bonesa, que aquesta ja per si sola és capaç de tot miracle.
- JOSEP Casa de Nazaret, Cel de la meva vida, lloc de tots mos amors i jardí de totes les meves penes, per tu sempre